

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Έκδίδεται κατά Σάββατον

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 12 ΜΗΝΩΝ
Αρχομένη από 1ης Ιανουαρίου ή Ιουλίου
Πρωτοετησίω δρ. 6 — Έξωετησίω δρ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»
ΟΔΟΣ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΡΙΘ. 18
(Παρασπλεύρωσ δατυν. τμήματος Πλάνας)

ΕΙΣΑΙ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ;

Ο Θεός είνε πανταχοῦ παρών. Καί ὑπό τήν ἔποψιν ταύτην ἔλοι εἰρισκόμεθα πλησίον του, δηλαδή ὑπό τήν ἐξουσίαν του. Ἄλλ' ἡ ἀνωτέρω ἐρώτησις ἔχει προφανῶς ἄλλο νόημα. Θέλει δηλαδή νά σοι δώσῃ ἀφορμήν, ἀναγνώστα, διά νά ἐξετάσῃς τόν ἑαυτόν σου ἐπί τοῦ ἐξῆς, θέματος: λόγῳ καρδίας, πνεύματος, ἀγάπης; ποία είνε ἡ θέσις σου ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ;

Πολλάκις βεβαίως, θά ἔτυχε νά ἴδῃς τί συμβαίνει εἰς τὸ βρέφος ἐν σχέσει πρὸς τὸν κόλπον τῆς μητρός του. Αὐτὸς είνε ὁ γλυκασμός του. Τὸ μείδισμα, τὸ ὁποῖον ἀναδίδει, ὅταν τὸ ἀπολαμβάνῃ, ἐκφράζει ἄρρητον ἱκανοποίησιν καὶ ἀπόλαυσιν. Βασιλεῦ; δὲν στέκει εἰς τὸν θρόνον του μὲ ὄσῃ μακαριότητα τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ἐπαναπαύεται εἰς τὰ μητρικά στήθη.

Καί αὐτὰ ἀποτελοῦν καὶ τὴν παρηγορίαν του. Πονεῖ; Κλαίει; Κανὲν παιγνίδιον δὲν ἠμπορεῖ νά το καθησυχάσῃ. Κύταξέ το. Δὲν ὑποφέρει μόνον σπαράσσεται. Καί γίνεται μαθρον, ὡς ἐάν τὸ συσφιγγῇ ὁ θάνατος. Νομίζεις ὅτι τελειώνει.

Ἴδου δὲ ὅτι ἐτελείωσεν. Ὅχι ὅμως τὸ μικρὸν, ἀλλ' ὁ κλαυθμὸς καὶ ἡ στενοχωρία του. Τί ἀπέγεινεν ὅλη ἐκείνη ἡ κραυγὴ; Ἔσθυσε. Καί τὸ ἀναστατωμένον κύμα ἀπλώνεται ἤδη ἐν μακαρίῃ γαλήνῃ. Ἦσουν τὸ ἀπαλὸν πλάσμα στεναίνει ἀκίμη ἐνίοτε ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ ὁ στεναγμὸς παρέρχεται. Διότι τώρα εὐτυχεῖ. Ποῖος ἔδωκε τὴν παρηγορίαν ταύτην, τὸ μαγικὸν βάλαμον, καὶ τίς ἐπετέλεσεν ἐν ἀκαρπεί τὸ θαῦμα τοῦτο; Ὁ μητρικὸς κόλπος.

Δὲν τὸ πιστεύετε; Δοκιμάσατε. Κάμετε ὅτι ἀποσπᾶτε τὸ βρέφος ἀπὸ τὸ θήλασμά του. Ὅλη ἡ θεραπεία ἐματαιώθη καὶ ἐξέφυγεν. Ἡ κραυγὴ ἀνενεώθη περισσότερο ὀξεῖα καὶ σπαρακτική.

Ὅποιον διδάγμα, ἀγαπητοί μου, δι' ἡμᾶς τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ!

Ζητοῦμεν τοὺς κόλπους τοῦ Οὐρανοῦ πατρός μας ἢ φεύγομεν μακρὰν ἀπὸ αὐτούς; Ἡ μεγάλη μας δηλαδή

εὐχαρίστησις είνε ἀρὰ γε εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, τὴν προσευχὴν, τὴν μελέτην τοῦ Θεοῦ λόγου, τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν, ὅτε πλησιάζομεν πρὸς τὸν Θεόν, ἢ τούναντιον ἀπ' αὐτὰ μὲν ἐνοχλοῦμεθα καὶ κουραζόμεθα ἀμέσως, ἐνῶ διατηροῦμεν νέαν πάντοτε τὴν προθυμίαν μας διὰ τὰ κοσμικὰ θεάματα καὶ τὰς διασκεδάσεις; Καί εἰς τὰς στενοχωρίας καὶ τὰς ἀθυμίας, εἰς τὰς θλίψεις καὶ τοὺς πόνους μας, εἰρισκομεν παρηγορίαν καὶ καταπαύσιν ὑπὸ τὸν θόλον τοῦ ναοῦ, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν προσευχὴν μας, εἰς τοῦ Ἐυαγγελίου τὰς σελίδας, εἰς τὰς ἐπαγγελίας τῆς μελλούσης ζωῆς, εἰς τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ Ἰολγοῦθᾶ, ἢ, παρ' ἄλλῃ τῆν λεγομένην εὐσέθειάν μας, μένομεν εἰς τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸν γογγυσμὸν, εἰς τὴν ταραχὴν καὶ τὴν ἀναστάτῳσιν, χριστιανοὶ τοῦ τύπου ἀπιστοὶ τοῦ καθημερινοῦ βίου;

Ἡ προτίμησις τῶν ἡθικῶν ἡδονῶν καὶ τῶν πνευματικῶν ἀγαλλιάσεων, ἡ πίστις ἢ ἐν ὑπομονῇ, ἡ καρτερία εἰς τὰς δυσκολίας, ἡ παρηγορία εἰς τὰς θλίψεις, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εἰρήνη ἢ ἀβύθιστος ἀπὸ τὰ κύματα τῶν δοκιμασιῶν, ἡ ἐμπιστευτικὴ ἐπίκλησις τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῃ τῶν θυελλῶν τοῦ βίου, ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸν ἢ ἐπισχυομένη ἀπὸ τὰ τραύματα τῆς καρδίας, ἡ θουα πάσης ἡδονῆς, ἢτις ἀποσπᾶ ἀπὸ τοὺς θελοὺς κήλπους, ἡ εὐχαριστία διὰ πάντα πόνον, ὅστις μᾶς φέρει πλησιέστερον πρὸς τὸν οὐρανόν, ὡς τὸ σφοδρὸν κύμα ὠθεῖ τὸν ναυαγὸν πρὸς τὴν παραλίαν, ἴδου τὰ γνωρίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύναται νά ἐνοσήσῃς ἀναγνώστα, κατὰ πόσον εἶσαι πλησίον τοῦ Θεοῦ.

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

Ο ΟΡΚΟΣ

ΥΠΟ ΕΠΟΨΙΝ
ΝΟΜΙΚΗΝ, ΟΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ
ΚΑΙ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Γυνή τις καθ' ἣν ἡμέραν ἐψευδομαρτύρησεν ἐνόρκως προσεβλήθη ὑπὸ γαστροεντερικῶν διαταράξεων, αἵτινες

ἐλήξαν εἰς ἀσπίτιδα, διακρίεσσαν ἐπὶ τὰ μῆνας, μεθ' οὗ ἀπέθανεν.

Ἄλλος τις ἐμίσησε ψευδομάρτυρας διὰ τινὰ ἀγωγὴν ποινικὴν καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ὠρίσθησαν οὗτοι πρὸς βιβλίωσιν τῆς ψευδομαρτυρίας, τὸ νεογέννητον βρέφος τοῦ μισθώσαντος αὐτοῦ προσεβλήθη ὑπὸ τυροειδοῦ, τυροειδοῦ θανατηφόρου.

Ἐπίσης ἐτέρου τινὸς ἐπιπορήσαντος ὁ νεογέννητος υἱὸς προσεβλήθη ὑπὸ ὀδυνηροῦ πάθους, ἐπενεγκόντος τὸν αἶμα αὐτοῦ θάνατον μετὰ διμηνα βόσσανα.

Ἐτέρος ψευδορκῆτας ἐπὶ δικαστηρίου προσεβλήθη ὑπὸ ἡπατίτιδος, ἣτις, διακρίεσκα δύο ἐτη, ἐπήνεγκε τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Πραγματογνώμων ἕνορκος διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν προσεβλήθη ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος καὶ συμπτωματικῆς ἡπατίτιδος καὶ ἀσπίτιδος, ἀπερ ἐπήνεγκε μετὰ τινὰς μῆνας τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Ἐτέρος ἕνορκος πραγματογνώμων διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν προσεβλήθη ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος χρονίου, ἀπερ ἐπήνεγκε τέλος τὸν θάνατον αὐτοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι τοῦ τελευταίου τούτου ὁ στόμαχος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεχθῆ τὰ προϊόντα τῆς ἀμπέλου, εἰς ἃ περιωρίζετο ἡ πραγματογνωμοσύνη αὐτοῦ.

Ῥυτὴ τις πρὸς διαβεβαίωσιν τῶν λόγων αὐτῆς εἶχε τὴν εἶναι τὸν ἀναθεματίζεσθαι καὶ ἐπὶ ψεύδει τὸ μικρὸν αὐτῆς παιδίον, λέγουσα «Ἐὰν ψεύδωμαι, νὰ πέσῃ κατακεκαυμένος ὁ υἱός μου εἰς τὰς ἀγκάλας μου». Ἡμέραν τινὰ οὗτος παῖς ἐπὶ τινος τοίχου καὶ χάριν διασκεδάσεως καίων χόρτα κατακαίεται καὶ πίπτει κάτω εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Παράδοξον φαινόμενον ἰ οἱ δωροδοκούντες τοὺς ἐνόρκους ἰατροὺς διὰ νὰ ἐκδώσῃσι πιστοποιητικὰ μαρτυροῦντα περὶ νοσημάτων ἀνυποστάτων, ὅσῃν ἢ βράδιον προσβάλλονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν νοσημάτων.

Πλούσιος τις ἀναγκάσας πένητα εἰς ψευδορκίαν ἐν τῇ ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Βύβλαγγελίου ὑπέστη ἀλλεπαλλήλως τὰς ἐξῆς ποινάς· αὐθημέρον μὲν ἀπέθανε μία ἀγγελία, ἠσθένησε δὲ βαρέως ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἀποθανοῦσα τὴν τρίτην ἡμέραν, εἶπειτα δὲ καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ, ἀποθανοῦσα τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν. Τοῦ δὲ ψευδομαρτυρήσαντος ἡ σύζυγος προσεβλήθη αὐθημέρον ὑπὸ νοσήματος, ἀπερ διακρίεσαν ἐξ μῆνας ἐπήνεγκε τὸν θάνατον αὐτῆς.

Ἐτέρου τινὸς ἐπαγαγόντος ἄρκον εἰς τινὰ πένητα περὶ ἐνὸς ἀργυροῦ μεδζιδιέ, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκάη τὸ παντοπωλεῖον, καθ' ἣν οὗτος δεχθεὶς τὸν ὄρκον ὤμωσεν ἐπὶ ψεύδει.

Οἱ πλείστοι τῶν ἐναγόντων, καίπερ γνωρίζοντες ὅτι ὁ ἀντίδικος αὐτῶν θὰ ψευδορκῆσῃ, πάλιν ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἐπαγωγὴν τοῦ ὄρκου, διὰ νὰ ἐκδικηθῶσιν αὐτόν, ἐκθέτοντες εἰς τὰς ὀλιθροὺς συνεπειὰς τῆς ψευδορκίας, ἃς ἐκ πείρας γινώσκουσι. Ποσούτῳ πολλὰ καὶ πασιγνώστα παρὰ τῷ λαῷ τὰ παραδείγματα τῆς τιμωρίας τῶν ἐπ' ἀδίκῳ ὀμνούντων. Ἡ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς παροιμία,

ἐπιπεριμένη ἐν περιπτώσει δικαίας ἀρνήσεως· «Ἐὰν ὄμωσεν δὲν ποιεῖ ἢ κερκλή μου», ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ψευδορκία ἐπιφέρει αὐθαρῆς ποινικὸν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σφοδρόν.

Τὴ δὲ διάφορα εἶδη αἱ καὶ οἱ βαθμοὶ τῆς σφοδρότητος τῶν ἐκ τῆς ἐπιπορίας ἢ ψευδορκίας προερχομένων νοσημάτων εἶνε ἀνάλογα εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐνοχῆς κατὰ τὰς ἰσοφροντικὰς ἢ ἐπιβαρυντικὰς περιπτώσεις τῶν ἠθικῶν ποινῶν τῆς ἐπιπορίας.

Αἱ ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις τῆς ψευδορκίας ἢ ἐπιπορίας εἴτε καὶ παραβιάσεως εἰς ἐπιπορίαν εἶνε·

α'.) Ἡ ἐπίγνωσις τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς σοβαρότητος τοῦ ὄρκου.

β'.) Ἡ ἐλευθέρα βούλησις ἔνευ ἀπολύτου ἀνάγκης εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν καὶ προκειμένου περὶ ἀντικειμένων μικρῆς ἀξίας.

γ'.) Τὸ μέγεθος τῆς ἀδικίας καὶ ζημίας, ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς ἐπιπορίας.

δ'.) Ἡ ὑποτροπὴ καὶ ἐπανόληψις.

ε'.) Ἡ ἀναβολὴ τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.

Κατὰ παραδοξὸν ἀρχαίον οἱ ἐπὶ δικαστηρίου ὀμνούντες συνηθίζουσι νὰ ἐξομολογηθῶσιν αὐθημέρον πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα, ἀναγινώσκοντα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συγγραμμάριον εὐχὴν εἰς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀλιθρῶν συνεπειῶν τοῦ ὄρκου.

Ἄλλ' ἢ ἐξομολογήσεις πρέπει νὰ συνοδεύηται καὶ διὰ μετανοίας εἰλικρινοῦς.

Πόσοι ὑγιεῖς κατέστησαν ἐμπαθεῖς καὶ ἀπέθανον ἀώροι ἔνεκα τῆς ἐπιπορίας ἢ ψευδορκίας! πόσοι γονεῖς ἔμειναν ἄτεκνοι, θερισθέντων τῶν τέκνων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δρεπάνου τῆς ἐπιπορίας! πόσοι πλούσιοι ἐπτώχευσαν, καὶ πόσοι πτωχοὶ εἰκοὶ ἐξηφανίσθησαν ἔνεκα τῆς ἐπιπορίας! Μάλιστα δὲ μεταξὺ τῶν καθολογικῶν αἰτιῶν τῆς θνησιμότητος τῶν ἐνόρκων ἰατρῶν, δικαστῶν καὶ λοιπῶν λειτουργῶν τοῦ κράτους ἡ ἐπιπορία κατέχει τὴν πρώτην θέσιν.

Τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἐπιφέρει καὶ ἡ βλασφημία τῶν θείων σίνωνδῶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Κυρίου·

«Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται ταῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ, ὃ δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι» (Ματθ. ιβ'. 31—33)

Ὅθεν καὶ οἱ βλασφημοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πρὸς Αὐτὸν πίστιν καὶ τὰς περιεχούσας αὐτὴν ἁγίας Γραφάς, θάττον ἢ βράδιον θερίζονται ὑπὸ τοῦ δρεπάνου τῆς ἐπιπορίας.

«Ὁ Λεῖμων τῶν ἀνθρώπων» καὶ ἄλλα τοιούτου εἶδου· ἠθικοθησκευτικὰ ἀπανθίσματα περιέχουσι πολλὰ ἀνέκδοτα αἰφνιδίων θανάτων συμβάντων εἰς τοὺς βλασφημοὺς ἐν τινι παραφορᾷ τῆς βλασφημίας αὐτῶν.

Μάλιστα δὲ ἡ βλασφημία, ὡς ἀνώτατος ὅρος τῆς βεβηλώσεως τῶν θείων, εἶνε χειρῶν καὶ τῆς ἐπιπορίας· διότι

πρῶτον μὲν ἀπευθύνεται ἀμέσως πρὸς αὐτὰ καὶ δεύτερον ἔνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας ἢ ἀνάγκης ὕλικῆς καὶ ἠθικῆς. Διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον αὐτοὶ οἱ βλασφημοὶ ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν θερίζονται ἀώροι· ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δρεπάνου τῆς ἀρᾶς, συνωδᾷ τῇ ῥητῇ ἀπειλῆ τῆς Β'. ἐντολῆς τοῦ Δεκαλόγου «... Θεός, ἀποδίδου· ἁμαρτίαις πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ τέκνα τέκνων μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, τοῖς μισοῦσι με καὶ ποινῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπᾶσι με καὶ φυλάσσοσι τὰ προσταγμάτιά μου».

Καὶ πάλιν α' Ἀνθρώπος, ὃς ἐὰν καταράσῃται Ὅθεν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήψεται, ἠνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτω θανατούσθω λίθους λιθοβολεῖται αὐτὸν πᾶσα συναγωγή, ἐὰν τε προσήλυτος, ἐὰν τε αὐτόχθων». (Λευιτ. κδ'. 15—16)

Πόση τοίνυν ἀπαιτεῖται προσοχὴ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τῆς γλώσσης καὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, δι' ἣν τελεῖται ἡ ἐπιπορία καὶ βλασφημία!

Ἦν ταῖς καθημεριναῖς ἡμῶν προσευχαῖς ὀφειλομεν νὰ κρᾶζομεν μετὰ τοῦ Προσητάνκατος (Θεοῦ) Κύριε φυλάκην τῇ στόματί μου καὶ ὄρθαν περισχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου, μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας». (Ψαλμ. ρμ'. 3—5).

Διότι ἡ ἐπιπορία καὶ βλασφημία, ὡς ἀσέβεια πρὸς αὐτὸν πᾶν Θεόν, εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν θανασιμῶν ἁμαρτημάτων, ἀπερ ἀπειλεῖ ὁ Θεὸς ῥητῶ· ὅτι δὲν θὰ μείνωσιν ἀνιμώρητα «Ὁὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ»· οὐ γὰρ μὴ καθάρσις Κύριος, ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ». (Γ'. Ἐντολὴ τοῦ Δεκαλόγου).

Ἦν δὲ τῆ ψευδορκία ὁ ὁμνῶν ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων. Καὶ ἐὰν μὲν ἀληθεῖς ὁ ὁμνῶν, ἔχει καλῶς. Ἐὰν δὲ τοῦναντίον ψεύδῃται, τότε ὁ ὁμνῶν ἐπικαλεῖται τὸν Θεόν, τὴν πηγὴν ταύτην τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης οἰονεῖ εἰς ψευδομαρτυρίαν ὑπὲρ τῆς ἀδικίας.

Ἐν τούτοις καὶ ἡ πολυορκία εἶναι ἀσέβεια, καὶ ἔς μὴ συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἐπιπορίας ἢ ψευδορκίας. Διότι καθὼς ὁ Θεός εἶναι σοβαρὸς καὶ λατρευτός, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ πρέπει νὰ κρημνίζηται μετὰ σεβασμοῦ. Ἄλλ' ὁ πολυορκος ἀδυνατεῖ νὰ τηρήσῃ σέβας, ὁμνῶν συχνὰ πυκνὰ, διότι ὀρκίζεται, ὅτε μὲν καθήμενος, ὅτε δὲ καιτόμενος, ὅτε δὲ παίζων ἢ γελῶν ἢ ὕβριζων καὶ αἰσχρολογῶν, περιπτώσεις ἐπιβαρυντικαὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὄνομα ἀσεβείας, ἐν ᾧ, ἐπιβαλλομένου τοῦ ὄρκου ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἀνίστανται ὄρθιοι οὐ μόνον ὅλοι οἱ ἀκραταὶ καὶ διάδικοι καὶ μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, δικασταὶ τε καὶ πρόεδροι, διότι ἐπικαλεῖται εἰς μαρτυρίαν ἢ ἐκδικησὶν ὁ αἰώνιος Δημιουργὸς καὶ νομοθέτης καὶ ἀπόλυτος Κριτὴς τῶν ἀπάντων.

Σὺ δὲ, ὁ ἐπίορκος καὶ βλασφημὴς μετὰ πόσης αὐθάδειας καὶ ἀσεβείας θέλει νὰ βεβηλώσῃς τὸ ὑπερένδοξον καὶ πανσεβαστον τοῦτο ὄνομα διὰ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ

προφορικοῦ σου λόγου, τοῦ δωρηθέντος σοι πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ.

Ἄλλὰ «Πῶν ῥῆμα ἄργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοσύνη καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ». (Ματθ. ιβ'. 36).

Ἐνεκα τῆς σοβαρότητος τοῦ ὄρκου, ἐξαιροῦνται αὐτοῦ πρῶτον μὲν οἱ ἀνήλικες, ὡς ἀνίκανοι πρὸς σύνεσιν τῶν περιστασιακῶν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ὄρκου καὶ ἐκτίμησιν τῆς σοβαρότητος αὐτοῦ· δεύτερον δὲ οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ ὑποδίκου, ἐξεταζόμενοι ἐν ταῖς ποινικαῖς ἀγωγαῖς, ἀπαλλάσσονται τοῦ ὄρκου διὰ νὰ μὴ περιέλθωσιν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνόρκου ψευδομαρτυρίας πρὸς ἀδίκους τοῦ υποδίκου αὐτῶν συγγενεῖς. Ὅθεν κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν αἱ κληρονομίαι αὐτῶν δὲν ἔχουσι τὴν ἰσχὺν τῆς ἐνόρκου μαρτυρίας.

Ἐπίσης ἔνεκα τῆς σοβαρότητος τοῦ ὄρκου ἡ Ἑλληνικὴ πολιτικὴ δικονομία χορηγεῖ προθεσμίαν ἀνατρεπτικὴν, ἐν ἣ ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἐπήχθη ὁ ἄρκος, ἂν θέλῃ νὰ δεχθῆ αὐτὸν ἢ ἀποποιηθῆ. Τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴ περιπέσῃ ἐξ ἀπροόπτου εἰς τινὰ ψευδορκίαν, ἀλλὰ νὰ λάβῃ καιρὸν εὖως ὀρίμως σκεφθῆ τὰς φοβερὰς συνεπειὰς αὐτῆς, καὶ ἐὰν θέλῃ, νὰ προφυλαχθῆ ἀπ' αὐτῆς.

Οἱ ποινικοὶ νόμοι τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν τιμωροῦσιν αὐστηρῶς τοὺς ἐπ' ἀδίκῳ ὀμνούντας.

Ἐπειδὴ δὲ τοσοῦτον εὐπερίστατος μὲν ἡ χρῆσις καὶ κατάχρησις τοῦ ὄρκου, σοβαρὰ δὲ αἱ ποινὰ τῆς ψευδορκίας καὶ ἐπιπορίας, διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον ἐν τοῖς ἐκπαίδευτηρίοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς αὐκτηρίοις οἴκοις ἡ λαὸς πρέπει νὰ διδάσκηται συχνὰ ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ ἱεροκλήριων καὶ πνευματικῶν τὰ περὶ τοῦ ὄρκου καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ποινῶν τῆς ψευδορκίας καὶ ἐπιπορίας· δι' εἰδικῶν δὲ νόμων πρέπει νὰ ἐξασφαλιζῆται ἡ συστηματικὴ αὕτη διδασκαλία· αἱ δὲ ἐπιτόσιοι ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρώσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τούτων, διὰ νὰ προληφθῶσι μέχρι τινὸς αἴ τε ἐπιπορία καὶ αἱ ὀλιθροὶ αὐτῶν συνέπειαι παρὰ ταῖς διαφορὰς τάξεσι τῆς κοινωνίας.

Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ὀθωμανικῆς ποινικῆς δικονομίας οἱ μάρτυρες, ἐὰν τυχόν· δὲν κατέθεσαν ἐνόρκως τὴν ἀλήθειαν ἐν τῇ ἀνακρίσει, δύνανται ἐπὶ δικαστηρίου νὰ καταθέσωσιν αὐτὴν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, χωρὶς νὰ θεωρῶνται διὰ τοῦτο ἔνοχοι ψευδομαρτυρίας ἢ ἐπιπορίας· τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῶσι νὰ ἐπιμένωσιν ἐν τῇ ψευδομαρτυρίᾳ καὶ ἐπιπορίᾳ, ἐὰν τυχόν ἐψεύσθησαν ἐν τῇ πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ καταθέσει, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτρέπηται αὐτοῖς ἢ μετάνοια καὶ ἐπιστροφή ἐκ τῆς ψευδομαρτυρίας εἰς τὴν ἀληθινὴν μαρτυρίαν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει ψευδομαρτυρησάντων, ἀγνοοῦντες τὰς διατάξεις ταύτας τῆς ποινικῆς δικονομίας, καίπερ μετανοοῦντες, ἐν τούτοις ἐπιμένουσιν ἐν τῇ ἐνόρκῳ ψευδομαρτυρίᾳ, τούτῃσιν ἐπιπορίᾳ, καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου· διότι νομίζουσιν ὅτι μαρτυροῦντες τὴν ἀλήθειαν

ἐπὶ δικαστηρίου θὰ ἐνοχοποιηθῶσιν ὡς ἀντιφάσκοντες εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κατάθεσιν καὶ ἐπομένως θὰ τιμωρηθῶσιν ὡς ψευδομάρτυρες καὶ ἐπίορκοι, ἐν ᾧ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας ὁ μάρτυς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς δριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἐκ τῆς ἡμαρτημένης ἀφηγήσεως εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἀληθινῆς μαρτυρίας.

Ἐὰν τοίνυν ἡ ψευδομαρτυρία ἐξελεγχθῇ οὐχὶ διὰ τῆς αὐτοπροαίρετου ἡμολογίας τοῦ μάρτυρος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς δριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ δι' ἐτέρων ἀποδεικτικῶν μέσων, τότε ἡ περὶ κακουργημάτων μὲν ἐνορκος ψευδομαρτυρία τιμωρεῖται συνφθὰ τῆ 207ῃ ἄρθρῳ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ποινικοῦ Κώδικος διὰ προσκαίρων δεσμῶν, ἤτοι 3-15 ἔτη, ἡ δὲ περὶ πολιτικῶν διαφορῶν ἀνευ ὄρκου ψευδομαρτυρία διὰ καθείρξεως ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους, συνφθὰ τῆ 209ῃ ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ κώδικος.

Ἐὰν δὲ ἡ ψευδομαρτυρία διαπραχθῇ μετὰ δωροδοκίας, τότε τιμωρεῖται διὰ προσκαίρων δεσμῶν ἤτοι ἐπὶ 3-15 ἔτη, συνφθὰ τῆ 210ῃ ἄρθρῳ.

Ἄσοι δὲ ἡ κωλύουσι τοὺς μάρτυρας ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς μαρτυρίας, ἢ ἀναγκάζουσι τινὰς εἰς ψευδομαρτυρίαν, τιμωροῦνται ἀπαράλλοτως ὡς οἱ ψευδομάρτυρες, συνφθὰ τῆ 211ῃ ἄρθρῳ τοῦ αὐτοῦ ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄσοι δὲ ἠμύουσιν ἐπὶ ψεύδει ἐν ταῖς πολιτικαῖς διαφοραῖς, τιμωροῦνται μετὰ δημοσίαν καὶ παραδειγματικὴν ἐκτέσιν εἰς καθείρξιν τούλαχιστον ἐξάμηνον, συνφθὰ τῆ 212ῃ ἄρθρῳ.

Σημειωτέον δὲ ἐπὶ κατὰ τοὺς θεοὺς νόμους, μόνος ὁ ἐπὶ δικαστηρίου ὄρκος λαμβάνεται ὑπ' ὄψι, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου διὰ τοῦτο οὐδὲ τιμωρεῖται ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἢ ἐξώδικος ἐπίορκία ἢ ψευδερκία.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶνε πανταχοῦ παρῶν, διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ὀρησκευτικὴν Ἠθικὴν εὐθύνεται καὶ ὁ ἐξωδίκως ὀμβσας. Ὅσα κερδίζει τις διὰ ψευδορκίας ἢ ἐπίορκίας εἶναι καταραμένα καὶ προσωριμὰ εἰς ἀπώλειαν καὶ ἄρπαγὴν ἢ ἀπότρεψιν προστίμων καὶ ζημιῶν.

Τέλος πάντων ἡ ἐξὶς καὶ τῆς ἐξωδίκου ἐπίορκίας ἢ ψευδορκίας ὀδηγεῖ τὸν ἔχοντα αὐτὴν εἰτε τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἄωρον θάνατον δι' αἰουδήποτε τρόπου καὶ μέσου, συνφθὰ τῆ προφητικῆς ἀπειλῆς. (Ζαχαρι ε' 2-5).

Ἐκ τῶν προειρημένων καταφαίνεται πόσῃ ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι φροντίδα οἱ τε γονεῖς καὶ διδάσκαλοι εἰς τὴν ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατροφὴν τῶν τέκνων καὶ μαθητῶν αὐτῶν καὶ προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἔξεως τοῦ ὄρκου, ἥτις ὀδηγεῖ εἰς τὰ βάρβαρα τῆς ψευδορκίας καὶ ἐπίορκίας καὶ τῶν ἀναποφύκτων αὐτῶν ποινῶν, νομικῶν ἢ παθολογικῶν κλπ.

Ἐπίσης καὶ πόσῃ ἀπαιτεῖται φροντίς ἐκ μέρους τῶν ἱεροκηρῶν καὶ πνευματικῶν πατέρων, ὅπως διδάσκωσι συστηματικῶς τῶ λαῷ τὴν σοβαρότητα τοῦ ὄρκου καὶ τὰς ὀλοφύρας συνεπειὰς τῆς ἐπίορκίας καὶ βλασφημίας, αἵτινες

ἀμφότερα ἀπαγορεύονται βητικῶς καὶ ἐπ' ἀπειλῆ θανάτου ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ. (Λευιτ. κδ' 15-17, Ζαχαρ. ε' 2-5).

Γ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ
Ἱατρός καὶ Ἐπίτης

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ
ΒΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΥΠΟ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΥ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Κεφάλαιον Ζ'

«Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱερουσολύμων» καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ, τούτεστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσας ἄρτους, ἐπέμψαντο· (οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῆ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων) καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν) ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοι, χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι καλῶς προσφίτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, «Ὁὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσι με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ εἰσονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.» Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμῶν καὶ ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ εἶπε, «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.» καὶ, Ἄ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτᾷ· ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῆ πατρὶ ἢ τῆ μητρὶ, Κορβᾶν, (ὅ ἐστὶ, Δῶρον,) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελθῆς καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῆ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῆ μητρὶ αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῆ παραδόσει ὑμῶν ἢ παριδώκατε καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάντας τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἄκουτέ μου πάντες, καὶ συνίετε· οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινῶντα τὸν ἀνθρώπον· εἴ τις ἔχει ὄρα ἀκούειν, ἀκουέτω. Καὶ δε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἰπρωτῶν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοι ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἀνθρώπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρ-

διαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφενθῶνα ἐκπορεύεται, καθαρὶζόν πάντα τὰ βρώματα. Ἔλεγε δὲ, Ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἐσθῶν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσελγεία, ὀφθαλμοὶ π. νηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη, πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἐσθῶν ἐκπορεύονται, καὶ κοινοῖ τὸν ἀνθρώπον (Ζ' 1-23).

Σύντομος ἐρμηνεία

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν πολλοὶ ἡμοῦ Φαρισαῖοι καὶ τινες ἀπὸ τοῦ γραμματεῖς, ἐπίτηδες ἐκνήσαντες ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα· ἔχ' ἰδίῃ ἐπειθῶν εὐκρινῶς νὰ γνωρίσουν ὁποῖός τις ἦτο, ἀλλὰ προκατεληγμένοι ἐναντίον του καὶ ἐνδρευόντες νὰ εὕρουν ἀφορμὴν ἐπιτηδεῖαν, ὥστε νὰ τὸν κατηγορήσουν. Ἰδόντες λοιπὸν μερικὸς ἀπὸ τοῦ μαθητᾶς του, οἱ ὅποιοι ἐκράτουν καὶ ἔτρωγον τεμάχια ἄρτων, χωρὶς προηγουμένως νὰ νίψουν τὰς χεῖρας των, ἐξέφρασαν μορφήν κατ' αὐτῶν. Διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τῆς τότε ἐποχῆς δὲν ἔτρωγον, ἐὰν δὲν ἐπλυνον τὰς χεῖράς των μέχρι τοῦ ἀγκυλῶν, σύμφωνα μὲ σχετικὴν παράδοσιν παλαιότερων νομοδιδασκάλων, τὴν ὁποίαν ἐφύλαττον μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν. Προσέτι, ἔταν ἐπέστρεφον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν εἰς τὸν οἶκόν των, διὰ νὰ φάγουν, ἔχι μόνον ἐνίπτον τὰς χεῖράς των, ἀλλὰ καὶ ἐλουόντο. Καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς συνήθειας ἐφύλαττον ἐκ παραδόσεως· ἦτοι ἐσθῶν ἀμαρτίαν νὰ φάγουν ἢ νὰ πῖνουν, χωρὶς προηγουμένως νὰ βαπτίσουν εἰς τὸ ὕδωρ τὰ δοχεῖα τὰ ξύλινα καὶ τὰ ἀγγεῖα τὰ χαλκίνα· κατήτων δὲ μέχρι καὶ τοῦ νὰ λούουν βουίζοντες εἰς πολὺ ὕδωρ καὶ τὰ τρικλινία, ἐπὶ των ὁποίων κατακεκλιμένοι κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν ἔτρωγον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἐδίδον προσοχὴν εἰς τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων, οὗτοι προσελθόντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, τῆ εἶπον· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου δὲν συμμορφῶνται πρὸς τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ἔχουμεν ἀπὸ τοῦ προγόνου μας νομοδιδασκάλους, ἀλλὰ τρώγουν τὸν ἄρτον των, χωρὶς νὰ πλύνουν προηγουμένως τὰς χεῖράς των;

Ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν εἰς αὐτούς· καλῶς ὁ προφήτης Ἡσαΐας εἶπε διὰ σᾶς τοὺς ὑποκριτᾶς, καθὼς εἶνε γεγραμμένον εἰς τὰς προφητείας του, «Αὐτὸς ὁ λαὸς θέλει νὰ δεικνῆ ὅτι μὲ τιμᾷ, ἀλλὰ τὸ κἀμει μόνον μὲ τὰ χεῖλη του, ἦτοι μὲ λόγους κενούς, ἐν ᾧ ἡ καρδία του εἶνε πολὺ μακρὰν ἀπὸ ἐμέ· ψευδῶς δὲ καὶ ἀνωφελῶς μὲ εἰσόνται διδάσκοντες καὶ ἀκολουθοῦντες διδασκαλίας αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀβάσιστα γεννήματα καὶ παραγγέλματα ἀνθρώπων.» Λέγω δὲ ὅτι καλῶς εἶπε ταῦτα διὰ σᾶς ὁ Ἡσαΐας, ἐπειδὴ σεῖς, ἐν ᾧ θέλετε νὰ φαίνασθε εὐσεβεῖς, τὰς μὲν πραγματικὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ τὰς γεγραμμένας εἰς τὸν νόμον του ἀφήκατε καὶ καταπατεῖτε, μόνον δὲ φυλάττετε ἀνθρωπίνους παραδόσεις ἀφορώσας εἰς τύπους ἀνωφελείας, ὅπως κἀμειτε ἐμβλαπίζοντες δοχεῖα καὶ ποτήρια,

καὶ ἄλλα πολλά παρόμοια, μὲ τὰ ὁποῖα ἀντικατεστήσατε τὸν θεῖον νόμον.

Ἐπειτα προσέθηκεν εἰς ταῦτα ὁ Ἰησοῦς καὶ τὰ ἑξῆς μετὰ τινος σαρκασμοῦ καὶ ἀγωνακτικῆς δια τὴν διαστροφῆν, τὴν ὁποίαν οἱ Φαρισαῖοι ἔκαμνον· πολὺ ὄρακα καταπατεῖτε τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάττετε μὲ τὸσον φανατισμὸν τὰς ἀνθρωπίνους παραδόσεις σας! Ὁ Μωσῆς π. χ. εἶπε· ἀτίμα τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἀσθῖς κακολογεῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα του νὰ καταδικάζεται εἰς θάνατον· Σεῖς δὲ λέγετε· ἡμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος ν' ἀρνηθῇ εἰς τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του ὅτι τοῦ ἐζήτησαν, φθάνει νὰ τοῖς εἴπῃ, εἰς τὸν Θεὸν θ' ἀφιερώσω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἰς σᾶς θὰ εἶδιδά. Καὶ μὲ τὸν τρόπον τοῦτον δὲν ἀφίετε πλέον νὰ κἀμνη τις κανὸν κἀλὸν εἰς τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, καταργῶντες τὴν περὶ γονέων ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἰδικῆς σας ἀνθρωπίνης παραδόσεως· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κἀμειτε.

Ἀκολουθῶς προσκαλέσας πλησιέστερον ὅλον τὸν ἐκεῖ συνθροισμένον λαὸν ἔλεγε πρὸς αὐτούς· προσέξατε ὅλοι τί θὰ εἴπω, διὰ νὰ ἐνοήσατε καλᾶ. Ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἰσέρχονται εἰς τὸν στόμαχον τοῦ ἀνθρώπου, κανὸν δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸν μολύνῃ, τὸν μολύνουσιν ὅμως ὅσα ἐξέρχονται ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπον. Ὅστις ἔχει εὐσεῖν αὐτὸς ὡς ἐνόησεν τοὺς λόγους μου τούτους. Κατόπιν ἀφῆσας τὸν ὄχλον, εἰσῆλθεν εἰς οἶκον τινὰ, ἔπου οἱ μαθηταὶ του ἐπέμενον νὰ τὸν ἐρωτῶσι, διὰ νὰ τοῖς ἐξηγήσῃ τὴν παραβολὴν. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε πρὸς αὐτούς· ὡς τὸν ὄχλον εἰσθε ἀνίκανοι νὰ ἐνοήσατε καὶ σεῖς; δὲν καταλαμβάνετε ὅτι ὁποιοῦδήποτε φαγητὸν ἢ ποτόν, τὸ ὅποιον λαμβάνει ὁ ἀνθρώπος ἐσθῶ καὶ μὲ ἀνίπτους χεῖρας καὶ τὸ εἰσάγει διὰ τοῦ στόματός του, δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὸν μολύνῃ ἠθικῶς; δὲν ἔχει δὲ τὴν δύναμιν, ἐπειδὴ δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν ψυχὴν του, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν του. Καὶ πάλιν δὲ ἐκ τῶν εἰσπερχομένων φαγητῶν ὅτι μέρος μεταποιεῖται εἰς ἀκαθαρσίαν καὶ κατακτᾷ ἄχρηστον καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὸν σωματικὸν ὀργανισμόν, ἐξέρχεται ἐξ αὐτοῦ ὡς περιττωμα καὶ εἰς τὸ σῶμα μένει ἀπὸ τὰ φαγητὰ μόνον τὸ μέρος τὸ ἀφομοιούμενον πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ σώματός μας καὶ χρῆσιμον εἰς αὐτὰ.

Καὶ μετὰ τοῦτο εἶπεν ὅσα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον ἐξέρχονται ἐκεῖνα μολύνουν αὐτόν. Ἐννοῶ δὲ μὲ τοῦτο ὅτι ἀπὸ τὰ ἐσθῶν τῶν ἀνθρώπων, ἦτοι ἀπὸ τὰς καρδίας των γεννῶνται οἱ κακοὶ διαλογισμοὶ καὶ αἱ πονηραὶ ἐπιθυμίαι καὶ πράξεις, ὅλον αἱ μοιχεῖαι, αἱ πορνείαι, οἱ φόνοι, αἱ κλοπαί, αἱ πλεονεξίαι, αἱ παντοῖαι πονηρίαι, αἱ δολιότητες, αἱ κακοήθειαι ὄρα καὶ τὰ ἀσελγῆ ἔργα, τὰ ἔνοχα καὶ ἀκάθαρτα βλέμματα, ἢ βλασφημία, ἢ ὑπερηφάνεια, καὶ αἱ παντοῖαι εἰδους ἀνοησίαι, εἰς ὅσας περιπίπτουν οἱ ἔχοντες διεστραμμένην καὶ μολυσμένην τὴν ψυχὴν των. Ὅλα ταῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ τὸν ἐσω ἀνθρώπον προέρχονται καὶ μολύνουσι αὐτόν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν.

ΒΛΕΨΟΣ ΑΝΑΣΚΕΥΗΣ ΑΝΑΣΚΕΥΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Τὸ τρώγειν τὴν σάρκα οὐδαμῶς τῆς Γραφῆς σημαίνει μεταφορικῶς πιστεύειν, ὡς τοῦτο θέλουσι τινες τῶν διαμαρτυρομένων σημαίνει ὅμως πράττειν μέγα κακόν, ἀδικεῖν τινα, κατηγορεῖν, συκοφαντεῖν τινα (Ψαλμ. κτ' 2 Μιχ. γ, 3 'Ιωβ. β, 22 'Ιαλ. ε, 15). Κατὰ ταῦτα, ἀποριπτομένης τῆς κατὰ γράμμα ἐνοίας, δεῖν νὰ ἐκληρωθῇ ὅτι ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, ἥτοι ὁ ποιῶν μοι τὸ μεγαλύτερον κακόν, εἶναι ζῶν ἀνθρώπων ἢ, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἥτοι ἐὰν μὴ τὸν ἀδικήσητε ἢ τὸν κατηγορήσητε, οὐκ ἔχετε ζῶν ἐν ἑαυτοῖς. Οἷος παραλογισμοῦ!

Βίτα, ἐν τῷ τρώγειν τὴν σάρκα δηλοῖ τὴν πνευματικὴν κοινωνίαν, τί λοιπὸν δηλοῖ τὸ πίνειν τὸ αἷμα; ἔπειτα, διατί δὲν μεταχειρίσθῃ τὴν ἀπλὴ καὶ συνήθη φράσιν πιστεύειν, ὡς πολλοὶ, ἀδ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἀν ἀποθάνῃ ζήσεται κ.τ.λ. ('Ιωάν. 5, 47 ζ, 38, 11, 2.3 ἰδ, 12), καὶ μάλαστα προκειμένου περὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος, ἀλλὰ τοιαύτην παράδοξον καὶ ἀκατάληπτον φράσιν;

γ.) Ἡ κατὰ μεταφορικὴν σημασίαν ἐκδοχὴ τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ ἄγει: ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν τὸν Χριστὸν ὡς ἀπατεῶνα (ἐλεος ἡμῶν ὁ Χριστός) διδοῖ, ἐν πράγματι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῶν φράσεων, «τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου» καὶ «αὐτοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου» ἐνοεῖ αὐτοῦ παριστᾶ τὸ σῶμά μου καὶ αὐτοῦ εἰκονίζει τὸ αἷμά μου, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς, μεταχειριζόμενος τοιαύτας ἀνακριθεῖς φράσεις, ἐξηπάτησε μὲν τοὺς Ἀποστόλους, ἐξηπάτησε δὲ δι' αὐτῶν πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξέλαβεν εἰς τὴν ὀρθὴν κατὰ γράμμα σημασίαν.

δ.) Ἡ ἁμοιότης τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦτο τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῇ ἐμφῶ αἱματι» (Λουκ. κβ, 20), πρὸς τοὺς τοῦ Μωϋσέως «αὐτοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός ('Εξοδ. κδ, 8)», ἐκμυστηρεῖ, ὅτι καθὼς ὁ Μωϋσῆς τότε ἐβρᾶντισε πραγματικῶς τὸ ἀληθινὸν αἷμα τοῦ μόσχου ('Εξοδ. κδ θ), ὅπερ εἰκονίζει τὸ Παστήριον αἷμα τοῦ ἀμνοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς προσέφερε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς διαθήκης τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ αἷμα.

ε.) Οὕτως ἐξέλαβε καὶ ὁ διαμαρτυρούμενος Βουγενζάγι ἐν τῇ πρὸς τὸν Στέγγλιον πάλη. ιζ.) Οὕτως ἐξέλαβε καὶ τὸ Σουαβικὸν σύγγραμμα, ὅπερ συνέταξαν πολλοὶ θεολόγοι καὶ διαμαρτυρούμενοι: οὕτως ὑπεστήριξε καὶ ὁ Μιχθίας

Φλάκιος ἐν τῇ πρὸς Φιλιππίους πάλῃ ιη) Κατὰ γράμμα ἐδέχθη καὶ ὁ Γάσπαρ Στέγγκεφλδ μυστικιστῆς καίπερ Καλθινιστῆς, παραδεχόμενος θεοποίησιν τινα τῆς σαρκὸς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ βλέπων τὸ παράλογον καὶ ἐσφαλμένον τοῦ Καλθινισμοῦ μετέβαλε τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἐξ οὗ καὶ εἰ Στέγγκεφλδianoὶ οὕτω παρεδέχοντο.

ιθ.) Οὕτως ἐδέχθη καὶ ὁ Παπῆσιος Ραβδέρτος, διὰ τοῦ συγγράματος αὐτοῦ «de sanguine corpore et Domini» ἐπιστημονικῶς ἐξετάσας τὴν περὶ μεταβολῆς διδασκαλίαν, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς μεταουσιώσεως ἢ τοῦ μεταβολῆς τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου, δικαιολογῶν συγχρόνως τὸ μὴ καταληπτὸν δ' αὖ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι, ἐὰν ἡ μεταουσιώσις δὲν εἴνε φανερά, τοῦτο γίνεται διότι ἡ θεία εὐχρηστικὰ δὲν εἴνε προαιρημένη διὰ τοὺς ἀπίστους, πρὸς πίστωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὡς μυστήριον χάριν τῶν πιστῶν εἰς αὐτὸν τῶν μυστηρίων εἴνε καταληπτὸν. Ἐπειτα δὲ, δικαιολογῶν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν συστατικῶν τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, λέγει ὅτι ἐντεῦθεν δεικνύεται ἡ θεία συγκατάθεσις, ἥτις λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν φυσικὴν φρικτὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ἀνθρώπινον κρέας καὶ αἷμα, ἐνῶ συγχρόνως δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ ἀφαιρῆν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως πρὸς ἀκόμματα.

Οὕτω κατὰ γράμμα ἐξέλαβον καὶ ὁ Χίγιμαρος καὶ ὁ Χάϊμερ καίπερ Καλθινιστᾶι ἐν τῇ πρὸς τὸν Ραβανὸν Μαύρον πάλῃ. κα) Κατὰ παραπλήσιον τρόπον ἐδέχοντο καὶ ὁ Βεργγάρους βαδίζων μέσση ἡδὸν. κβ) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐδέχοντο ὁ τε Λάνφραγκ ἐν τῇ πρὸς τὸν Βεργγάρους ἐπιστολῇ καὶ ὁ Οὐμβέρτος ἐν τῇ πρὸς τὸν Βεργγάρους πάλῃ, ἐξ ἧς οὕτως μετέβαλε τὴν γνώμην του, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν κγ) Οὕτως ἐδέχθησαν καὶ αἱ σύνοδοι, ἡ Ζ' τῇ 787, ἡ ἐν Ρώμῃ τῇ 1050, ἡ ἐν Τουράνῃ τῇ 1054, τὸ δεύτερον ἐν Ρώμῃ τῇ 1059, καὶ ἡ τρίτη ἐν Ρώμῃ τῇ 1079.

Ἐκ τῆς μακρῆς μὲν πλὴν συνοδικῆς παραθέσεως τῶν μαρτυριῶν τούτων καταφαίνεται ὅτι πλανᾶται ὁ φίλος μας δεινῶς: εἴθε δὲ ἡ μεταγνώσις πλείστον διαμαρτυρομένων, ὧν τινὰς ἀνεφάρκων ἀνωτέρω, νὰ εὐρη μιμητὰς μεταξὺ τῶν ἁμοπιστῶν των. (ἀκολουθεῖ)

Ἰεροδ. ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΩΣΗΦ ΛΑΛΗΘΟΝΙ

'Ἰακωβὸς τῶν Παπῶν Αἰωνοῦ II' καὶ IIIοῦ Γ'.

Ο ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

(Ματιάριμος ἐκ τῆς ἀρίστης ἐκδόσεως)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ. ἀριθμοῦ).

Τηλεπάθεια.

Προσώμοια πρὸς τὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις, μετὰ τινων ἰδιαιτέρων διακριτικῶν, εἴνε τὰ φαινόμενα τὰ συμπεριλαμβανόμενα σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς τηλεπαθείας.

Συνίστανται δὲ ταῦτα εἰς αὐτομάτους ὄπτασις ἢ καὶ νεύρων, ἢ καὶ προσώπων ζώντων, ἀλλ' ἀπομεμαρτυρημένων, τὰ ἥποια γνωστοποιοῦσιν εἰς τινα ἄτομα τὰς κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον κατευχούσας αὐτὰ ὀλιβεράς συνθήκας. Ἡ συνίστανται ἀπὸ ὁράσεως προσώπων τινῶν ἀναφερομένων εἰς συμβάντα τελοῦμενα εἰς τόπους ἴλιαν μακρυνούς.

Παράδειγμα κλασικῶν ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς τηλεπαθείας παρέχει ἡμῖν ἐπιγραφή ἀρχαία νεωστὶ ἀνακαλυφθεῖσα καὶ ἀναφερομένη εἰς ἐπιστολὴν τινα τοῦ φιλοσόφου Ἐπικούρου (341—229 π. Χ.). Ἡ μήτηρ τοῦ φιλοσόφου τούτου εἶδεν ὄπτασις ἀπόντων προσώπων, τὰ ὅποια τῇ προεῖπον γεγονότα πραγματοποιηθέντα ἀκολούθως. Ἐὶ παράδοξον τοῦτο ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς πολλὴν ταραχὴν, ὁ δὲ υἱὸς τῆς δι' ἐπιστολῆς του προεπαύθησε νὰ τὴν καθυσχάσῃ.

Ὅλγ ἤττον γνωστὴ εἴνε περίπτωσις μνημονευμένη ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος. Δύο φίλοι φθάσαντες εἰς Μέγαρον, διέμειναν ὁ μὲν εἰς μίαν, ὁ δὲ εἰς ἑτέραν οἰκίαν. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν βλέπει τὸν φίλον του παρακαλοῦντα νὰ προσδράμῃ εἰς βοήθειάν του κατὰ τῶν δολοφόνων. Ὁ κοιμώμενος ἐξυπνᾷ, ἀλλὰ δὲν ἀποδίδει καμμίαν σημασίαν εἰς τὸ ὄνειρον καὶ κοιμᾶται πάλιν. Ἄλλὰ τὸ ὄνειρον ἐπαναλαμβάνεται καὶ δευτέραν φοράν, ἔπειτα δὲ καὶ τρίτην. Τέλος ὁ κοιμώμενος βλέπει ἐπιφαινόμενον τὸν φίλον του μὲ ἐνδύματα διεσχισμένα, μὲ στήθος καθημαγμένον καὶ μαρμαρμένον αὐτὸν ἔτι δὲν προσῆλθεν εἰς βοήθειάν του, παρὰ τὰς ἐπιμόνους παρακλήσεις του. Καὶ ὁ ἐν ὄπτασις ἐμφανισθεὶς προσέθηκεν αὐτῶν, πολὺ πρῶτ, τὸ πτόμά μου θὰ ἐκκομισθῇ ἐξ αὐτῆς πόλεως ἐπὶ διτρώχου ἀμαξίου πλήρους ἀκαθαρσιῶν. Σὲ παρακαλῶ νὰ ἐξακριβώσῃ: ὅτι σοι λέγω, νὰ προκαλέσῃς τὴν τιμωρίαν τῶν δολοφόνων μου, καὶ νὰ μοι ἀποδώσῃς τὰς ἐπικηδείους τιμὰς. Θορυβηθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπαυαλίψεως τοῦ ὄνειρου ὁ φίλος, συνεινῆθη ἤδη σφοδρῶς πρὸ τῆς ὄπτασις. Ὑβρίζεται λοιπὸν τὴν πρῶταν, μεταβαίνει εἰς τὴν πόλιν τῆς πόλεως καὶ ἀμέσως βλέπει καταφθάνον ἐκεῖ πλήρες ἀκαθαρσιῶν ἀμάξιον. Σταματᾷ τὸν ἡδηγόν, ὅστις ἀπὸ τὰς πρώτας ἐρωτήσεις ὡχρῆ καὶ δεικνύεται ἴλιαν συγκεχυμένος. Ὅτε ἔγινεν ἔρευνα καὶ μεταξὺ τῶν ποικίλων ἀκαθαρσιῶν, αἱ ὅποια ἐνλήρουν τὸ ἀμάξιον, ἀνεκαλύφθη τὸ πτόμα τοῦ δολοφονηθέντος ταξειδιώτου.

Ὁ περίφημος Ἀπολλώνιος ὁ Τυανιεὺς (ἀποθάνων τὸ 96 π. Χ.), εὐρισκόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἶδε τὸν αὐτοκράτορα Διομετιανὸν δολοφονούμενον εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ ἀνακτορὸν του καὶ ἐγνωστοποίησε τὸν θάνατον τούτου εἰς πρόσωπα, πρὸς τὰ ὅποια συνδιελέγετο. Πολλὰς ἡμέρας ἔπειτα ἡ εἰδήσις τῆς δολοφονίας τοῦ Διομετιανοῦ ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἀκριβῶς μὲ τὰς λεπτομερείας, τὰς ὅποιας εἶχε δώσει ὁ Ἀπολλώνιος σύμφωνα πρὸς τὴν ὄπτασιν αὐτοῦ.

Δύο ἀξιοσημεῖα παραδείγματα τηλεπαθείας διηγεῖται ὁ Πετράχης εἰς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰωάννην

Ἀνδρέαν τῆς Βολωνίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1343. Ὁ ποιητὴς δηλοῖ ὅτι τὰ γεγονότα ἐκεῖνα ἐμαρτυροῦντο ὑπὸ προσώπων, τὰ ὅποια ἔλιαν ἀκόμη.

Ὁ Agrippa D' Aubigné διηγεῖται τὸ ἀκόλουθον γεγονός. Τὴν 23 Δεκεμβρίου τοῦ 1594, κατὰ τινα διαμαρνήν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀλλῆς εἰς Ανγιον, ὁ Καρδινάλιος τῆς Λορραίνης ἀπέθανεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ βασίλισσα Λίκατερην τῶν Μεδίκων συνδιελέγετο κατακεκλιμένη πρὸς κυρίας τινὰς καὶ ἰππῶτας. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν αὕτη ἐδείκνυε πρὸς τὴν συνοδείαν τῆς ὅτι ἦτο καιρὸς ν' ἀπέλθουν, ἐξαιφρῆς ἐπανεπέσεν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου τῆς, ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν τῆς μὲ τὰς χεῖρας, καὶ, καλοῦσα εἰς βοήθειαν, ἐδείκνυεν εἰς τοὺς παρισταμένους τὸν Καρδινάλιον, ὅστις ὄρθιος παρὰ τὴν κλίνην τῆς ἔτεινε τὰς χεῖρας. Ἡ ὄπτασις διήρκεσε δευτερόλεπτά τινα. Ὁ βασιλεὺς, πληροφορηθεὶς, ἔστειλεν εὐπατρίδην τινα εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Καρδινάλιου ὁ δ' ἀπεσταλμένος ἐπανῆλθε κομίζων τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Καρδινάλιος ἀπέθανεν. (ἀκολουθεῖ).

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ

Γνωστὸν ὅτι μέχρι τοῦδε οἱ εὐδοκίμως ὑφιστάμενοι τὰς ἐξετάσεις των τελειόφρονι τῆς Θεολογίας ἐλάβανον δίπλωμα προλῦτου. Τοῦτο δὲ ἐναντίον Β. Διατ. τοῦ 1842 ἐρίζοντος ὅτι ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν κληρικοὶ θὰ λαμβάνωσι δίπλωμα διδάκτορος, οἱ δὲ λαϊκοὶ ἀποδεικτικῶν περὶ τούτου. Ἡδὴ ἡ Θεολ. Σχολὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 2 παρελθόντος μ. Νοεμβρίου, ἀπεφάσισεν δημοφύτως, προτάσει τοῦ Κοσμητορος αὐτῆς καθηγητοῦ κ. Ν. Παπαγιαννοπούλου:

α.) Νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς τῆς προλῦτας τῆς Θεολογίας δίπλωμα διδάκτορος.

β.) Νὰ ἀπονέμῃ εἰς τοὺς μὲν λαμβάνοντας ἐν τῇ διδακτορικῇ δοκιμασίᾳ τὸν βαθμὸν ἀριστα ἢ ἴλιαν καλῶς ἢ καλῶς; δίπλωμα διδάκτορος Θεολογίας: εἰς δὲ τοὺς λαμβάνοντας μετρίως δίπλωμα τελειοδιδάκτου τῆς Θεολογίας.

Ἐκ τῶν ἡδὴ προλῦτων τῆς Θεολογίας οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸ προλῦτικὸν δίπλωμα θὰ ἐπισυνάψωσιν αὐτὸ εἰς αἴτησίν των, ἐπὶ 50λέπτου χαρτοσήμου πρὸς τὸν κ. Κοσμητορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς φροντίζοντες ἅμα νὰ γνωστοποιήσωσιν ἐν τῇ αἴτησει των ἐν ἦνε κληρικοὶ ἢ λαϊκοί. Ἄμα δὲ ὀφείλουσι νὰ στείλωσι πρὸς τὸν Γραμματεᾶ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Π. Βρυζάκη 40 δρ. κινήτῶν χαρτοσήμων ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, ἔτι δὲ δραχμὰς 15 καὶ λεπτὰ 10 ἀντίτιμον τῆς μνημῆνης.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου κ. Πετρακάκος ἀπήγγειλε τὸν ἐναρκτήριον λόγον του περιστραφέντα εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι σχέσεις τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ κρίσεις του ἦταν σύμφωνοι πρὸς ὅσα πρό τινος περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς α' Ἀναπλάσεως.

— Πῶς ἄρα θὰ διορθωθῇ τὸ καθεστὸς τοῦτο; Ὁ κ. Πετρακάκος ἐτόνισεν ὅτι πᾶσα ἐπανόρθωσις καὶ βελτίωσις θὰ γίνῃ δι' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡθέλησε δηλαδὴ νὰ δηλώσῃ ὅτι μὴ πολιτικούς, ἀδιαφόρους πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσα προσδοκία πρὸς κρίσεινα δι' αὐτῶν διαρρῦθῃσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἶνε ματαία, μόνη δ' ἔλπις εἶνε ἐὰν ἀποφασίσῃ νὰ κινηθῇ ἡ ἱεραρχία.

— Ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε ἀκριβῶς καὶ ἡ ἰδική μας. Καὶ διότι ἐδῶ στηρίζομεν τὴν ἐλπίδα τὴν μεγάλην, δὲν λησμονοῦμεν νὰ ὑπεθυμίζωμεν ὅτι τὸ καθῆκον τῶν ἡμετέρων ἱεραρχῶν πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ εἰσέλθῃ ἀπὸ τῆς θεωρίας εἰς τὴν πράξιν.

— Κριταὶ τινες παραδόξου ἀντιλήψεως μᾶς μέμφομαι διὰ τοῦτο ὡς ἐπεμβάνοντες εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἔργα. Ἄλλ' ἐρωτῶμεν τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἠνδίαφέρον εἶνε ἐκκλησιαστικὴ ἐπέμβασις; Ἡ ὑπόμνησις καθ' ὑπερβολὴν ἀναβαλλομένης ἐνεργείας εἶνε ἀντιπολίτις καὶ σφετερισμὸς δικαιοδοσίας;

— Ἀλλὰ δὲν θέλου, λέγουν. ν' ἀναμιγνύονται λαϊκοὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά! Καὶ ἔμως ἡ Ἐκκλησία διὰ ποῖον ὑπάρχει παρὰ διὰ τὸν λαόν; Καταδικαστέα βεβαίως εἶνε ἡ σφετεριστικὴ ἀνάμιξις τῶν λαϊκῶν εἰς τὴν **θεοκίησιν** τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀκριβῶς ἀνάμιξις ἐξασκέεται **τώρα** ἐν Ἑλλάδι ἐκ μέρους τῆς πολιτείας. Ἴτι δὲ κάμνομεν ἡμεῖς; Φωνάζομεν κατὰ τῆς ἀναμιξέως ταύτης, καὶ συνηγοροῦμεν ὅπως ἡ ἱεραρχία ἀνακτήσῃ τὰ δικαιώματά της, ὅπερ θὰ κατορθωθῇ μόνον ἐὰν ὑπ' αὐτῆς κερδηθῇ ἡ ζῶσα ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ. Ἐνῶ δηλαδὴ μαχόμεθα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς μέμφομαι διὰ τὸ ἰναντίον.

— Ἡξέυρετε ἄρα ποῖοι; Μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, ὑπεραρκούμενοι εἰς ὅ,τι λαμβάνουν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, ἐνοχλοῦνται νὰ κινήσουν τὸν μικρὸν τῶν δάκτυλον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὅσοι, διὰ τινὰ πνευματικὴν ἀχλύν, μὴ βλέποντες ἐν τῷ σκότει, ζητοῦν νὰ πυροβολήσουν τὸν βοῆθόν, ἐνῶ ὑποδέχονται τὸν ἐχθρόν.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, ὥραν 11 πρὸ μεσημβρίας, ἐτελέσθησαν μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπειας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ τῶν Ἀθηνῶν οἱ γάμοι τοῦ πρίγκηπος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Βοναπάρτου. Ἐυχόμεθα ὅπως ὁ Ἰδρυεὶς νέος οἶκος φέρῃ πάνποτε ἐντός του τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἡ πίστις, ἡ τιμὴ, ἡ ὁμόνοια, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐγκαρτέρησις, ἡ καρηγορία, τὰ μόνια προικὰ καὶ κοσμήματα, τὰ ὅποια

δὲν ἐπηρεάζει ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος, οὐδὲ δύναται νὰ καταστήσῃ παίγνιά του ὁ τάφος.

— Κατὰ τὴν γενομένην ἐν Καίρῳ ἀπογραφὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀνέρχονται οὔτοι εἰς 18 χιλιάδας.

— Ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας τῆς ὑπερτεροῦν τὰς ἡμέρας τῶν συνεδρᾶσεών της. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς πλείονας τούτων κατηναλώθησαν μόνον λόγοι ἀργοί. Ὁ ἀ εὔρεθῃ λοιπὸν καιρὸς διὰ συζήτησιν ἐκκλησιαστικῶν νομοσχεδίων;

— Κατὰ νὰς πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος α' Ἀθηναίων ὑπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νομοσχέδια ταῦτα εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος, δύο. Τὸ ἐν διὰ τὰς ἱερατικὰς Σχολὰς, τὸ ἄλλο διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμιεῖον.

— Ἐἰς τὰς ἱερατικὰς Σχολὰς θὰ φοιτῶσιν οἱ φέροντες ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου, θὰ διδάσκωνται δὲ γυμνασιακὰ τινὰ μαθήματα ὡς καὶ παιδαγωγικά, κατ' ἑκάστω δὲ τὰ ἐκκλησιαστικά. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν θὰ διορίζωνται διδάσκαλοι εἰς τὰ χωρία, συμπληροῦντες δὲ τὴν κανονικὴν ἡλικίαν θὰ χειροτονῶνται ἱερεῖς.

— Ὡς πρὸς τὸ ἱερατικὸν Ταμιεῖον, δι' αὐτοῦ σκοπεῖται, μετὰ συγκέντρωσιν ἰκανῶν πόρων, ἡ παροχὴ εἰς ἕκαστον ἱερέα μιναιαίου μισθοῦ 50 ἕως 60 δραχμῶν. Τὰ τυχερὰ θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὰς ἀμοιβὰς διὰ τοῦς γάμους, βαπτίσεις, κηδείας, λειτουργίας καὶ ἀγιασμούς.

— Ἐάν ποτε τὰ νομοσχέδια ταῦτα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἢ α' Ἀναπλάσεως, θὰ ἐκφέρῃ τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν της.

— Ἀσθενεῖ ὁ περίφημος γάλλος ποιητὴς καὶ διηγηματογράφος Κοκπέ, μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἀνήκει εἰς τὴν ἐπιλεκτὸν φαλαγγα τῶν ἐν Γαλλίᾳ εὐσεβῶν καὶ μετὰ ζήλου ἐπολέμησε τοὺς ἀντιθηρασκευτικούς νόμους καὶ τὸ ἐν γένει ἀσεβὲς πνεῦμα τῶν Γαλλικῶν Κυβερνήσεων.

— Ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Ὁσκάρ εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν.

ΕΠΙΣΤΗΘΗΣ ΟΔΟΠΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΤΡΟΝ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Σκαλτσούνη, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς συνοψίζει πᾶσαν τὴν πρὶν ἀπολογητικὴν ἐργασίαν του, ἐμπεριέχει καὶ εἰς ἕξασον διατύπων τὰς ἀγίας συγνήσεις τῶν τόπων, ἐν οἷς ἔζησε καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Θεάνθρωπος Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀντίτυπα, ἀντὶ δραχ. 3 ἢ φρ. 3 ἕκαστον, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς α' Ἀναπλάσεως.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἔσοι: πλησίον τοῦ Θεοῦ; ὑπὸ Μιχ. Γ. Γαλανοῦ. — Ὁ ὄρασις ὑπὸ ἑσπίνων νομικῆν, ἠθικοθηρασκευτικῆν καὶ ὑγιεινῆν, ὑπὸ Γ. Εὐγενίδου ἱατροῦ καὶ ἐφέτου. — Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὑπὸ Μ. Γαλανοῦ. — Ἐλεγχοὶ ἀνασκευῆς ἀνασκευῶν, ὑπὸ Νεοφύτου Ξανθοπούλου. — Ἰωσήφ Δακτύλιος ὁ ὑπνωτισμὸς καὶ ὁ πνευματισμὸς. — Ἡ θεολογικὴ σχολὴ καὶ ὁ τέλος τοῦ διδάκτορος. — Ποικίλα.

Τυπογραφεῖον: ΑΡΙΣΤ. ΔΙΔΑΧΣΜΑ